

XXI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Understøttelse til Oprettelse af et Asyl for uehelbredelige Landsfvage.

(Afgiven af Landsstingets Udvalg den 27de Marts 1879.)

Der har i Udvalget været Enighed om at erkende, at den Trang, som Lovforlaget tilfigter at raade Bod paa, er tilstede, og at det maa anses ønskeligt, at Staten maatte fattes i Stand til at tage Ledelsen af det hele Landsfvagevæsen i sin Haand.

Nedens Mindretallet (Geberfeldt de Simonsen og Hasle) formener, at der ligger en særlig Opfordring i de tilstedeværende Forhold til nu at foretage de fornødne Skridt i ovenangivne Retning og derfor af de nedenfor nærmere udviklede Grunde ikke anser Lovforlagets Fremme for ønskeligt har

Flertallet (Berg, Claudi, Lyby) den Opfattelse, at det bør overlades Regjeringen, der ene er i Stand til at overstue alle de dermed i Forbindelse staaende Forhold og navnlig at skjønne over, hvor vidt de fornødne finansielle Bevillinger ville kunne opnaas, at vælge Tid og Leilighed, ligesom at det vil være haabløst at søge en saadan Ordning gjennemført uden ved Regjeringens Initiativ eller i alt Fald ved dens kraftige Bistand og Ledelse.

Det Materiale, der har været Udvalget forelagt, har givet os Overbevisningen om, at der er en stærkt følt Trang til et Asyl for saadanne uehelbredelige Landsfvage, der i høi Grad ere deres Omgivelser til Byrde og — som det udtales i Kommissionsbetænkningen af 20de Juli 1876 — „hvis Tilstand gjør Krav paa særlig Pleie og Behandling formedelt legemlig Svaghed, Lamhed, Krampe, afute mentale Forstyrrelser og Lignende“. Flertallet erkender, at Gjennemførelsen af det i ovennævnte Kommissionsbetænkning under Nr. 2 fremsatte Forslag er mest paatrængende, idet der ved de to bestaaende Landsfvageanstalter i det Mindste tilbørlig er søgt for de Børns Undervisning, der ere nogenlunde modtagelige herfor, og kan derfor ikke Andet end paaskjønne, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet, saa meget mere som vi ikke se os i Stand til at paavise anden Vej, ad hvilken der kunde raades Bod paa hin Trang. I Lovforlaget ser Flertallet en Anerkjendelse fra Regjeringens Side af, at det er nødvendigt allerede strax at gjøre Skridt til at antage sig saadanne Ulykkelige, saa vel for deres egen Skyld som for Hjemmenes, hvor de ere til Byrde, en Byrde, der er tung i ethvert Hjem, men særlig i de Ubedrøvedes og Fattiges, hvorfra formentlig de fleste af disse Ulykkelige udgaa, og det betragter det Foreslaaede som en god Begyndelse til Afhjælpning af en Mangel, der mangt et Sted føles haardt. Efter hvad der har foreligget Udvalget, ere de i Lovforlaget omhandlede uehelbredelige Landsfvage udelukkede fra Statens Sindssygeanstalter for Uhelbredelige og kunne altsaa ikke henvises til disse, en Bemærkning, vi finde Anledning til at fremsætte,